

ikke kan indvende noget Væsentligt derimod. Det er oplyst, at den aldeles nødvendige Grundforbedring af de tre Veie, som man uden Videre har lagt over paa Communen, vil koste omtrent 3,500 Rb., og at Istandsættelsen af Frederiksberg Allee vil koste over 8,000 Rb.; det er med andre Ord omtrent 12,000 Rb., medens det fremdeles er oplyst, at disse Veies Vedligeholdelse er løben op til 2,000 Rb. aarlig. Naar der altsaa er Spørgsmaal om, at Communen overtager den hele hderligere fortsatte Vedligeholdelse af disse Veie, saaledes at de forsvinde fra Domainernes Budget og altsaa her fra Rigsdagen, mod at der betales den 8,000 Rb., troer jeg virkelig ikke, man kan sige som det ærede Medlem fra Aalborg Amts 2den Valgkreds (Sponneck), at dette er et fedt Forlig for Communen og et magert for Staten. Skal man bruge disse Ord, maae de vel snarest bruges omvendt; men vi kunne jo mødes paa Halvveien og sige, at det er et passende og — hvis det ærede Medlem vil tillade mig denne Betegnelse, thi her finder den Anvendelse — et anstændigt Forlig. Dermed vil Sagen være bragt til Ende. Naar man siger, at man dog ikke skalde gjøre dette ligeoverfor „den rige frederiksbergste Commune“, troer jeg, at man feiler høilig ved at kalde den saaledes. Det er muligt, at den i sin Tid kan naae til som Commune at komme i ganske ordentlige Forhold; men det er en Selvfølge, at den under de nuværende Forhold, da der skal stables mange Ting paa eengang, som ikke før existerede, bliver bekyrdet i overmaade høi Grad, og de Lovforslag, der ere forelagte i denne Session, synes at tyde hen paa, at den kan vente at blive det i en endnu høiere Grad. Det synes mig derfor at være ubilligt at stille denne Sag paa Spidsen, da den dog, naar Alt kommer til Alt, ikke kan ansees for at være af overveiende finantsiel Betydning, seet fra Rigsdagens Standpunkt, medens det maa være langt at foretrække, at Sagen dermed er afgjort, fremfor at see den udsludt til nye Forhandlinger og Afgjørelser, uden at man veed, af hvilke Personer og i hvilken Fremtid den vil blive afgjort eller udsludt til Afgjørelse ved Domstolene, hvor Udfaldet er usikkert, og hvor i ethvert Fald ikke det Punkt kan afgjøres,

som dog Alle, med Undtagelse af et enkelt Medlem, have lagt Vægt paa, nemlig, at Frederiksberg Allee bevares.

R. Hansen: Som henhørende til det Mindretal, der har tilladt sig at foreslaae, at disse 8,000 Rb. nægtes, skal jeg tillade mig at knytte et Par Bemærkninger til det, der allerede er fremkommet. Der er et Punkt, hvorpaa jeg synes, at man ikke noksom har lagt Vægt, og det er det, at Kjøbenhavns Commune indtil 1862 har bidraget 300 Rb. til denne Veis Vedligeholdelse. Nu har jeg vel hørt, at disse 300 Rb. anvendes til Blanding af af Veien, men naar dette Tilskud er ophørt, synes det mig, at deri ligger et Beviis for, at Kjøbenhavns Commune ikke dengang har fundet, at Veien har en saa stor Interesse for den, som det nu lader til, at man formener, den skalde have. I det Mindste er dette kun et enkelt Tegns paa den Velvillie, Kjøbenhavns Commune stedse viser overfor Staten, idet den saa meget som muligt søger at slippe for Udgifter og at overføre saa Meget som muligt af dem paa Staten. Disse 300 Rb. maa denne altsaa siden have udredet, da Frederiksberg Allee er bleven vandet ligesaa vel efter som før den Tid, og naar man fastholder dette, vil man see, at der af de til Alleen medgaaende Penge fra den Tid er blevet anvendt et saa meget mindre Beløb paa Veiens Vedligeholdelse, end der kunde have været anvendt, naar Kjøbenhavns Commune med den Interesse, den nu synes at nære for den, var vedbleven at bidrage disse 300 Rb. Vi maae heller ikke glemme, at Frederiksberg Allee kunde have været lukket af Staten, dersom den havde anet eller tænkt, at der skalde have udviklet sig en saadan Færdsel, som der nu er, og at man senere vilde forlange, at den skalde istandsætte Veien, saaledes som det nu forlanges. En foregaaende Taler (Sponneck) henviste til, at denne Frequent's navnlig har udviklet sig i de sidste 20 Aar; men man behøver ikke at gaae saa langt tilbage; thi det er kun saa Aar siden, at der gaves Concession til Sporveien, og vil man end sige, at Sporvognene ikke ødelægge Veien, maa man dog indrømme, at, naar den Plads, som er givet Sporveien, tages fra, vil den